

שקריאת שמע של ערבית היא חובה ונעשים יחודים בק"ש ותפילה של ערבית,
וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵיחַד בְּלֵילֵיא, כְּמָה דְאֲתֵיחַד
בִּימְמָא כי קוב"ה מתייחד בלילה יחוד יעקב ולאה כמו שמתייחד ביום יחוד ז'ו".
וּמְדַת לֵילָה אֲתַפְּלִיל בִּימְמָא, וּמְדַת ימְמָא אֲתַפְּלִיל
בְּלֵילֵיא ומדת הלילה נכללת ביום ומדת היום נכללת בלילה, **וְאֲתַעְבִּיד**
יְחוּדָא ונעשה היחוד כי הלילה בחינת המלכות והיום בחינת ז"א והם נכללים זה בזה
 ומתייחדים. **וּמֵאן דְאָמַר רְשׁוּת, בְּגִין אֵימורִין וּפְדָרִין**
דְּמַתְעַבְּלֵי בְּלֵילֵיא וטעמו של רבי יהושע שאמר תפילת ערבית רשות הוא מפני
 שתפילת ערבית נתקנה כנגד איברים ופדרים המתעכלים בלילה על גבי המזבח שאינם חובה
 ולכן גם תפילת ערבית אינה חובה כדי שלא יאחזו בה החיצונים הואיל ואינם יודעים אם
 מתפללים ומתי. **וְהָא אִוְקִימְנָא** והרי נתבאר ענין זה.

בשמע ישראל היה הכל בכלל וכאן בפרט כי בפרשת ואהבת והיה אם שמוע
 אנו ממשיכים את החו"ג מהחו"ב אל כלי הדעת

דְּכַתִּיב מה שכתוב **וְאֲהַבְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, הֵאֵי קָרָא**
אִוְקִימְנָא, וְאִוְקְמוּהָ חֲבַרֵּיא זה הפסוק כבר ביארנו וביארו
 החברים. **אָבַל אֵית לְשִׂאֲלָא, אֵי בְּהֵאֵי יְחוּדָא דְשִׁמְע**
יִשְׂרָאֵל, אֲתַפְּלִיל כְּלָא, יְמִינָא וּשְׂמֵאלָא אבל יש לשאול אם
 בפסוק זה של קריאת שמע כבר נכלל הכל ימין ושמאל וכבר נמשכו בזו"ן המוחין דו"ק
 דגדלות דחו"ב חו"ג, **אִמְאֵי כְּתִיב לְבַתָּר וְאֲהַבְתָּ** אם כן מה כתוב אח"כ
 פרשת ואהבת שהיא בחסד דדעת שבימין, **וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ** ופרשת והיה אם

שמוע שהיא בגבורה דדעת שבשמאל, **יְהֵא בְּיַחְוָדָא אֲתַכְּלִילוּ** והרי כבר נכללו ונמשכו בזו"ן ביחוד של שמע ישראל. **אֵלָא הָתָם בְּכֻלָּל** אלא בשמע ישראל היה הכל בכלל מוחין דחו"ג כלולים בחו"ב. **הָכָא בְּפִרְטָא**. וכאן בפרט כי בפרשת ואהבת והיה אם שמוע אנו ממשיכים את החו"ג מהחו"ב אל כלי הדעת **וְהָכִי אֲעֻטְרִיךְ** וכך צריך להיות תחילה בכלל ואח"כ בפרט.

יחוד קריאת שמע כעין יחוד התפילין

וּבְרָנָא יְיַחְוָדָא דְהָא אֲתַעְרְנָא בִּיהִי ובסוד יחוד זה של קריאת שמע כבר התעוררנו בו לפרשו, **יַחְוָדָא אִיהוּ פְּגוּוֹנָא דְתַפְלִין דִּירִישָׁא**, ותפילין דדרועא יחוד זה הוא כעין הייחוד של תפילין של יד ותפילין של ראש, **בְּתַפְלִין דִּירִישָׁא ד' פְּרִשְׁיִין**, והא אתמר בתפילין של ראש יש ארבע פרשיות כנגד חו"ב חו"ג דדעת וכמו שאמרנו. **וְהָכָא ג'.** [טו]

שְׂמֵהּ אֵינֹן וכאן בפסוק שמע ישראל הם שלשה שמות הוי"ה אלהינו הוי"ה הוי"ה הראשונה חכמה אלהינו בינה הוי"ה השניה דעת הכלולה מחו"ג. **הָתָם אַרְבַּע**

[טז]

חכמה	תפילין בניה	דרישא חסד	גסריה
	ק"ת	מניח	
ק"ת	תפילין נמח	יד הוד	יסוד
ט"ס	תלמוד בבית	מניח לחץ	קדוים

פְּרָשִׁיין, וְכֹל חֵד וְחֵד בְּלַחֲדוּי בתפילין של ראש כל אחד ואחד מהפרשיות בבית לבדו כי החו"ג גם כל אחד בבית שלו. **וְהִכָּא ג' שְׁמֹהֵן, מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי** ואילו בקריאת שמע החו"ג הם כלולין יחד ואינם אלא ג' שמות וצריך לבאר מה בין זה לזה.

ארבע פרשיות של התפילין כעין סוד יחוד קריאת שמע

אֵלָא הביאור הוא **אֵינֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיין הָא אַתְּעָרוּ בְּהוּ** אלו הארבע פרשיות כבר הערנו למה הן רומזות, **חֵד נְקוּדָה (ס"א עֲלָאָה) קְדַמָּאָה** פרשה ראשונה היא קדש לי כל בכור הוא סוד הנקודה הראשונה, חכמה. **וְחֵד רְזָא דְעֵלְמָא דְאֵתִי** ופרשה השניה והיה כי יביאך היא הבינה סוד עולם הבא. **וְחֵד יְמִינָא** פרשה השלישית שמע ואהבת היא בחסדים דדעת שהם בימין הדעת (דף רס"ד ע"ב) **וְחֵד שְׁמֹאֲלָא** ופרשה רביעית והיה אם שמוע היא בגבורות דדעת שהם בשמאל הדעת. **אֵלִין רְזָא דְתַפְּלִין דְּרִישָׁא** אלו הם סוד ד' פרשיות של תפילין שבראש. **וְהִכָּא בְּרִזָּא דָּא יְחוּדָא דָּא תְּלַת שְׁמֹהֵן עֲלָאִין** וכאן בסוד זה של יחוד קריאת שמע הם שלשה שמות עליונים כנגד חו"ב חו"ג הנ"ל, **אֵינֹן כְּגוּוּנָא דְאֵינֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיין** והם כעין הד' פרשיות של התפילין. **יְהוּזָה קְדַמָּאָה, דָּא נְקוּדָה עֲלָאָה, רֵאשִׁיתָא דְכֻלָּא** שם הו"ה הראשון שבפסוק שמע ישראל הוא נקודה העליונה ראשית הכל כנגד מח החכמה. **אֵלְהִינוּ, רְזָא דְעֵלְמָא דְאֵתִי** אלהינו היא הבינה בחינת העולם הבא. **יְהוּזָה בְּתַרְאָה, פְּלָלָא דִּימִינָא וְשְׁמֹאֲלָא כְּחַדָּא,**

בְּכֻלָּא תָּרָא

ושם הוי"ה האחרון הוא כנגד חסדים וגבורות דדעת ימין ושמאל כאחד בכללות אחת. **וְאֵלֵין אֵינּוּן תְּפִלָּה דְרִישָׁא** ואלו הם כמו ביחוד של תפילין של ראש אלא שבתפילין של ראש המוחין נמשכים מאימא לז"א ובשמע ישראל החו"ב הם או"א עצמם המתייחדים על ידי הדעת דא"א, **וְדָא אֵיהּ יְחִוּדָא קַדְמָאָה** וזהו היחוד הראשון, בתפילין של ראש שאז נמשכים המוחין לז"א.

תפילין של יד כנגד סוד היחוד בברוך שם

תְּפִלִין דְּרִוּעָא, כָּלְלָא (גו תפלין דדרועא כללא) **דְּכָל הַיְי בְּחָדָא**

תפילין של יד היא כללות כל הארבע פרשיות בבית אחד, **וְדָא אֵיהּ רְזָא** וזהו סוד היחוד השני שאנו אומרים **בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד** שאז נמשכים עיקר המוחין ללאה וגם רחל מקבלת הארת המוחין להיות לה הכנה כדי לבנותה בתפילת העמידה לצורך היחוד בשים שלום. **הָכָא כָּלְלָא דְאֵינּוּן תְּפִלִין דְרִישָׁא, דְאֵתְפִלְלוּ גּוֹ תְּפִלִין דְּרִוּעָא** כאן הוא כללות התפילין של ראש הנמשכים ונכללים ברחל שהיא סוד תפילין של יד.

ברוך – סוד החכמה

וְרָזָא דָּא וסוד זה כך הוא **בְּרוּךְ: דָּא רְזָא דְנִקּוּדָה עֲלָאָה,**

דְאֵיהּ בְּרוּךְ, דְכָל בְּרָכָאן נִבְעִין מִתַּמָּן תיבת ברוך היא בחכמה סוד נקודה העליונה המאירה ללאה והחכמה נקראת ברוך לפי שכל הברכות נובעות משם. **וְאֵי תִימָא, עֲלָמָא דְאֵתִי אֲקָרִי בְרוּךְ** ואם תאמר הרי מן הראוי היה שהמוחין ללאה ימשכו מהבינה וא"כ הבינה היא שצריכה להקראות

הלימוד היומני